

چپاول‌های پهلوی

اشاره:

اگر انقلاب نمی‌شد...
اگر انقلاب نمی‌شد خیلی از اتفاقات سرنوشت‌ساز کشورمان ممکن بود به گونه دیگری رقم بخورد. ممکن بود ظاهر برخی از امورمان «بُزک» می‌شد، اما در باطن...
بدون شک یکی از مسائلی که با انقلاب شکوهمند ایران مرتفع شد، چپاول ثروت‌های ملی به نفع خانواده پهلوی و کشورهای بیگانه است. قراردادهای شومی مثل «هوتز»، «رویترز»، «دارسی»، «قرارداد ۱۹۳۳»، «قرارداد کنسرسیوم» و... تمام چپاول‌های پیش از انقلاب نبودند. گذشته از قراردادهایی که ذکر شدند، امتیازهای بسیار دیگری توسط رژیم پهلوی به کشورهای بیگانه داده می‌شد که ذکر تک‌تک آن‌ها در این مطلب ممکن نیست.
در ادامه این متن به جای بازخوانی قراردادهای ننگین و امتیازدهی‌های شرم‌آوری مثل قراردادهای «دارسی» و «کنسرسیوم» و... به ابعادی از چپاول‌های دوره پهلوی می‌پردازیم که کمتر به آن‌ها پرداخته شده است:

فقط از ما کمک فنی بگیرید!

در دوره حکومت محمدرضا پهلوی، کشور طی قراردادهایی ننگین، متعهد شد تا سالانه ۵/۲۳ میلیون دلار، از آمریکا کمک فنی دریافت کند! این قراردادهای فقط یک معنی داشتند: عدم تمایل آمریکا به تربیت نیروی متخصص و فنی در ایران و وابسته ماندن ایران به غرب، حتی برای یک متخصص فنی!

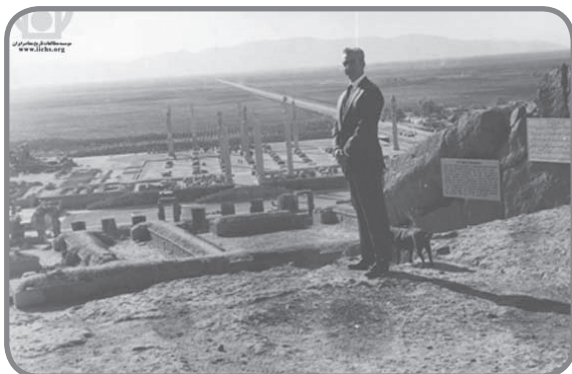
ژاندارم ما باشید

معروف است که پیش از انقلاب، ایران ژاندارم آمریکا در خاورمیانه بود. امتیازی (!) که در حال حاضر به عربستان رسیده است! پهلوی دوم متعهد شده بود تا سالانه هفتاد میلیون دلار اسلحه از آمریکا خریداری کند! در حقیقت ایران مشتری اسلحه‌های آمریکا بود تا هم کارخانجات دولتی اسلحه‌سازی آمریکا را به پول برساند و هم ژاندارمی گوش به فرمان در منطقه برای یانکی‌ها باشد!

زمین‌های من ر پس بدین!

زمین‌خواری... این چیزی بود که در دوره پهلوی بسیار رایج بود. در سال ۱۳۲۱، محمدرضا پهلوی املاک و مستغلات غصبی را که پدرش به نام او زده بود را در اقدامی عوام‌فریبانه و به منظور آرام کردن مخالفانش، صرف امور خیریه و عمران و آبادانی کشور کرد و حتی توصیه کرد اگر کسی مدعی غصبی بودن املاک اوست، پس از اثبات ادعایش می‌تواند ملکش را پس بگیرد. اما این نمایش بعد از هفت سال، در تاریخ ۱۳۲۸/۴/۲۰ تمام شد و دولت به کمک مجلس با ادعای این که این اموال موقوفه اعلیحضرت است، اکثر آن املاک و کارخانجات و... را پس گرفت و محمدرضا پهلوی که نمی‌توانست از خیر اموال بادآورده‌ای که پهلوی پدر، برایش بجا گذشته بود بگذرد، باز هم همان‌ها را غصب کرد.

قانون مبارزه با زمین‌خواری، بجز خودمون!

بعد از کودتای ۲۸ مرداد و زمانی که محمدرضا پهلوی پایه‌های حکومتش را مستحکم دید، به کمک دولت و مجلس که دست‌بوسانش بودند، قانون مبارزه با زمین‌خواری را تصویب کرد. اما در حقیقت این قانون برای مبارزه با زمین‌خواری نبوده و بیشتر به منظور ربودن زمین‌های با ارزش از دست طبقه متوسط و رساندن زمین‌ها به دست نورچشمی‌ها محسوب می‌شد. اشرف پهلوی در کتاب خاطرات خودش به راحتی در مورد سودجویی خود از این قانون اعتراف می‌کند و در این مورد می‌گوید: «با تصویب این قانون، بازار مستغلات گرم شد و حتی قیمت آن تا چند صد برابر رسید و من توانستم با چند پروژه ویلاسازی به ثروت خودم بیفزایم...» لازم بذکر است که اشرف پهلوی از طریق همین اقدامات (زمین‌خواری، قاچاق مواد مخدر و...) تبدیل به یکی از ثروتمندترین زنان جهان در دوره خود شده بود.

کنستانتین عزیزما!

«کنستانتین» پادشاه اسبق یونان بود که رابطه گرمی با شاه داشت. محمدرضا پهلوی قسمت اعظم دارایی‌های خود که تماماً غصبی و اموال و ثروت‌های ملی ایران بود را به اروپا منتقل می‌کرد و «کنستانتین» را مسئول اداره امور سرمایه‌های خود در اروپا قرار داده بود که از این طریق سود کلانی هم به پادشاه اسبق یونان می‌رسید. همچنین کنستانتین، واسطه بسیاری از خریدهای اسلحه برای ایران بود که از این راه هم سهم ویژه‌ای برای دلالت‌اش مطالبه کرده و به جیب می‌زد.

برادرها و خواهرهای شاه

سهم برادران و خواهران شاه در چپاول اموال ایران کم نبود. تقریباً قراردادی نبود که بین ایران و یک کشور دیگر (و حتی قراردادهای داخلی) منعقد شود و رد پای دلالتی خواهران یا برادران شاه در آن‌ها دیده نشود. همان طور که واضح است این برادران و خواهران هم، خون پهلوی در رگ‌هایشان جاری بود و به این مفتی‌ها افتخار نمی‌دادند که رد پایشان را هر جایی بگذارند و باید برای این واسطه‌گری‌هایشان حق الواسطه‌های کلانی به جیب می‌زدند. گذشته از این که این گونه رفتارها، باعث هدر رفتن اموال ملی ایران می‌شد و کم کم این واسطه‌گری‌ها به عنوان الگویی برای زبردستان عادی شد، به گونه‌ای که بعد از مدتی کوتاه قبح این مسائل از بین رفت و فسادهای مالی، کاملاً جنبه عادی پیدا کرد.

این وصیت‌نامه طبق حقوق اسلامی تنظیم نشده است! نکته جالب دیگر این است که بازماندگان پهلوی به قدری در نگهداری این اموال غصبی که حق مردم ایران است، خساست به خرج دادند که حتی بعد از مرگ ملکه مادر (مادر محمدرضا پهلوی) حاضر نشدند هزینه کفن و دفن او را پرداخت کنند و شهرداری نیویورک مجبور شد مادر محمدرضا پهلوی را در گورستان مخصوص معتادان و متکدیان دفن کند!

اعلام کردند که اموال شاه بالغ بر ۳۵ میلیارد دلار است! شاه در وصیت خود، اموالی که از ایران به تاراج برده بود را این گونه تقسیم می‌کند:

۱. سهم فرح ۲۰ درصد
۲. رضا پهلوی ۲۰ درصد
۳. علیرضا پهلوی ۲۰ درصد
۴. فرحناز پهلوی ۱۵ درصد
۵. لیلا پهلوی ۱۵ درصد
۶. شهناز پهلوی ۸ درصد
۷. مهناز، دختر شهناز ۲ درصد

جالب این‌جاست که شهناز پهلوی به این وصیت‌نامه معترض شده و اعلام کرد که

ارث‌شاه!

داستان خروج اموال شاه از ایران، داستان پیچیده‌ای است. ترفندهایی که شاه و اطرافیانش برای خارج کردن سرمایه‌های ملی از کشور بکار بستند، به تنهایی چند کتاب را پر می‌کنند و در این متن فرصتی برای بیان جزء به جزء آن نیست. پس از مرگ شاه، خانواده او اعلام کردند که اموال شاه فقط ۳ میلیارد دلار است. اما مطبوعات آمریکا اسرار مؤسسه‌ای که به نگهداری اموال شاه در این کشور می‌پرداخت را فاش و